

2021-11-12

Finansinspektionen

finansinspektionen@fi.se

Beslutsordning för det kontracykliska buffertvärdet

Bankföreningen och Finansbolagens Förening hemställer att Finansinspektionen även fortsättningsvis ska remittera förslag att fastställa eller ändra det kontracykliska buffertvärdet till branschen.

Finansinspektionen har beslutat att ändra beslutsordningen för det kontracykliska buffertvärdet. Istället för att meddela det kontracykliska buffertvärdet genom föreskrifter kommer Finansinspektionen fatta särskilda beslut som publiceras på myndighetens webbplats. Skälen bakom beslutet att ändra processen är att myndighetens rätt till att fatta beslut om det kontracykliska buffertvärdet följer direkt av lag, det inte anses vara lämpligt att ett beslut som ska omprövas varje kvartal meddelas genom föreskrifter samt att det finns ett behov av att införa en mer effektiv beslutsordning. Beredning inför beslut om det kontracykliska buffertvärdet kommer framöver att ske genom att Finansinspektionen samråder med Riksbanken och Riksgäldskontoret innan inspektionen fattar beslut om att ändra buffertvärdet. Utöver samråd med andra berörda myndigheter kan Finansinspektionen även komma att ge andra tillfälle att yttra sig innan inspektionen beslutar att ändra buffertvärdet.

Bankföreningen kvarstår vid sin uppfattning, som tidigare angetts i föreningens remissvar, att Finansinspektionen inte kan avstå från att remittera ett förslag till att fastställa eller ändra det kontracykliska buffertvärdet eftersom det beslut som Finansinspektionen fattar är generellt gällande och därmed är en föreskrift. Finansbolagens förening delar Bankföreningens uppfattning och har i sitt remissvar påtalat behovet av tydligt redovisade skäl, konsekvensbedömningar och obligatoriskt remissförfarande för sådana beslut.

Kännetecknande för en föreskrift är att den är bindande och generellt gällande. Kravet på att en föreskrift är generellt gällande är uppfyllt om den avser situationer av ett visst slag eller vissa typer av handlingssätt eller om den riktar sig till eller på annat sätt berör en i allmänna termer bestämd krets av personer (prop. 1973:90 s. 204). Det är alltså klart att en föreskrift kan rikta sig till en viss kategori näringsidkare. Frågan är om en sådan föreskrift skulle kunna anses vara ett förvaltningsbeslut. Gränsdragningen mellan ett beslut om föreskrifter (normbeslut) och förvaltningsbeslut ligger i huruvida reglerna avser vissa särskilt angivna rättssubjekt eller om reglerna är avsedda att tillämpas även för tillkommande rättssubjekt. För det fall att reglerna är avsedda att tillämpas även för tillkommande rättssubjekt bör de hänföras till kategorin författningar och således kategoriseras som föreskrifter (prop. 1975/76 s. 63). Det kontracykliska buffertvärdet tillämpas av samtliga institut som omfattas av bestämmelserna i lagen om kapitalbuffertar. Ett beslut om det kontracykliska buffertvärdet torde alltså vara ett normgivande beslut. Ett normgivande beslut ska enligt förordningen om konsekvensutredning föregås av en remiss för att den normgivande myndigheten ska säkerställa att den har tillräckligt underlag att fatta ett sådant beslut.

Enligt regeringsformen 8 kap. 1 § 2 stycket ska ett bemyndigande att meddela föreskrifter alltid ges i lag. Riksdagen har genom bestämmelsen i 7 kap. 1 § lagen om kapitalbuffertar bemyndigat Finansinspektionen att fastställa eller ändra det kontracykliska buffertvärdet. Att Finansinspektionen direkt i lag tilldelas befogenheter torde inte vara avgörande för om det beslut myndigheten fattar med stöd av bestämmelsen är en föreskrift eller inte. Som tidigare nämnts bör det avgörande för svaret på den frågan vara att det är bindande och generellt gällande. Bestämmelsens placering i lagen har sannolikt sin bakgrund i att det i EU-rätten (CRD) är reglerat att det är behörig myndighet som ska ha befogenhet att bestämma buffertvärdet.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

FINANSBOLAGENS FÖRENING

Hans Lindberg

Lars Zächaroff

Kopia till Finansdepartementet